

Slomšekovi prazniki v Mariboru.

Praznik Presv. R. Telesa — molitven dan.

Ko bomo na praznik Presvetega Rešnjega Telesa spremljali našega Gospoda Jezusa Kristusa po naših poljih in logih, mimo naših kapelic in hiš, ko ga bomo prosili, da odvrne od nas vse zemeljske nadloge, Ga prosimo še to, da naj da svoj blagoslov delu za Slomškovu beatifikacijo. To delo še posebno potrebuje blagoslova, ker je začetno delo, ki se mora boriti z marsikaterimi ovirami. Mnogo ovir bodo odstranili Slomšekovi prazniki, ako bodo v redu potekali, zato molimo tudi v ta namen, da bi dosegli svoj cilj. Prosimo zato vse preč. duhovnike, da ljudi opozore pravočasno na ta namen, ki ga naj ima letos po vsej Sloveniji pri procesiji presvetega Rešnjega Telesa. Na sklepu procesije se naj opravi molitev za beatifikacijo. Verujemo, da bo ta dan Jezus posebno sprejemal našo molitev, ko bo kot Bog in Človek hodil z nami po vseh krajih naše domovine.

Priglasujte se za udeležbo!

Mnogi mislijo, da je dovolj, da vsak sam zase sklene, da pojde na Slomškov praznik v Maribor. Vedeti pa je treba, da se more za take prilike vse potrebno urediti le, ako se udeleženci preje priglasijo. Nikakor ni rečeno, da se tisti ne bi smeli praznikov udeležiti, ki se ne bi priglasili. Vendar zaradi reda pa prosimo, da to najpozneje do Binkoštnih praznikov storite. Vrak župni urad v obeh slovenskih škofijah ima prijavnice. Te prijavnice je treba izpolniti in poslati takoj po binkoštnih praznikih v Maribor. Prosimo, da noben preč. župni urad ne bi zastajal. Točnost je nujno potrebna. Vsak naj poleg že prijavljenih pripiše, koliko po njegovem mnenju se jih bo še naknadno priglasilo, da vemo poslati zadostno število izkaznic in znakov. Brez naše izkaznice ne bo mogoče dobiti polovične vožnje! Posebno pa velja dolžnost priglasenja za katoliške organizacije, to je za verska in kulturna društva, za skupine, zastave, godbe in pa za udeležbo pri skupnem sv. obhajilu možkih. To poslednje je treba vedeti še prav posebno.

Narodne noše v Maribor!

Kot eden najlepših okraskov Slomškovih praznikov naj bodo naše narodne noše. Že deca, ki ima narodno nošo, naj na vsak način pride

dne 21. junija v Maribor. Če bomo mladini vsadili ljubezen do domače narodne noše, jo bomo ohranili domu! Odrasli naj pridejo v nedeljo dne 28. in na praznik dne 29. junija. Ko bodo naši ljudje videli lepoto domačega kroja, bo tudi pri nas na meji narodna noša postala naša praznična obleka. Zato vsi, ki razpolagate z narodno nošo, uredite, da pridete sami, ali pa da jo posodite za Maribor. Slomšek je ustvaril predpogoje, da je Maribor ohranjen narodu, Slomšek nas navaža, da naj ohranimo vse, kar je domačega, ker s tem ohranjujemo svoj dom.

Fantom kolesarjem.

Ob priliki Slomškovih praznikov dne 28. in 29. junija pripravlja Slovenska fantovska zveza kolesarsko potovanje v Maribor. Misel kolesarskega potovanja so fantje navdušeno pozdravili. Iz vseh strani, tudi iz Kranjskega, prihajajo številne prijave. Lahko računamo, da bo štela kolesarska armada nad 1500 kolesarjev.

Organizacija kolesarskega potovanja bo zahtevala mnogo dela in bo uspela le, če bomo našli polno razumevanje pri udeležencih. Predpogoj je točnost in disciplina.

Pripravljalni odbor nujno prosi, vse fantovske odseke in prosvetna društva, da takoj sporočijo število udeležencev. Opozorjamo, da bomo lahko oskrbeli shrambo za kolesa samo tistim, ki se bodo pravočasno priglasili.

Kolesarskega potovanja se lahko udeležijo vsi zavedni katoliški fantje, brez ozira na to, so organizirani ali ne.

Štajerski fantje se pripeljejo v Maribor dne 28. junija dopoldne, da se lahko udeležijo stanovskih zborovanj. Fantje iz Kranjskega pa se pripeljejo v Maribor med 4. in 5. uro popoldne.

Zvečer ob 7. bo za vse fante manifestacijsko zborovanje na Trgu Svobode.

Da bo naša kolesarska manifestacija učinkovitejša, je vodstvo predpisalo sledeče: Kolesarji naj imajo bele srajce z ovratnikom ter svetlomodro samovoznico. Tudi okrasitev kolesa mora biti enotna. Za okrasitev naj služi samo trikotna svetlomodra zastavica (iste barve kot kravat) višina 35 cm, širina pa 15 cm.

Na čelu posameznih skupin naj bodo fanfaristi. Naučijo se naj zlasti koračnico »Preljubo veselje«.

Kolesarskega potovanja se naj udeležijo predvsem krepki fantje, ki so dobri kolesarji. Slabicev in začetnikov ne jemljite seboj.

Nujno prosimo, sporočite takoj pripravljalnemu odboru naslov okrožnega, odnosno dekanjskega vodje kolesarskega potovanja. Ne odlašajte, čas hiti!

Važen je trening. Zato svetujemo, da prirejate krajše ali daljše kolesarske izlete, kot predpravo na kolesarsko potovanje.

Kjer prosvetnih društev ali fantovskih odsekov ni, pa naj vzamejo pripravo v roke drugi zavedni fantje. P. n. župne urade pa prosimo, da fante spodbujajo k čim lepši udeležbi.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dne 7. junija odprizije popoldne prosvetno društvo »Zarja« obnovljeni zgodovinski spomenik »Črni križ« pri Hrastovcu, nato pa uprizori na prostem dramo istega imena. Po slovesni blagoslovitvi »Črnega križa« v »Črnem lesu«, ki bo ob dveh popoldne, zapoje združeni cerkveni pevski zbori Sv. Jurij, Sv. Marjeta, Sv. Rupert in Sv. Lenart v Slov. g. čisto novo, mogočno pesem ljubezni in novega pobratinstva »Črni križ«. Nato sledi ob štirih popoldne na velikem posojilniščnem dvorišču ob društveni dvorani Narodnega doma vprizoritev igre.

Ciril-Metodijev tabor pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah. Vsa benediška fara se je razživila in razgibala. Združila se je, da proslavi slovanska apostola sv. Cirila in Metoda. Na binkoštno nedeljo bo ta proslava dobila tudi zunanjo obliko. Višek celodnevne proslave bo gotovo igra »Naša apostola«, začela se bo popoldne ob 3. uri.

Lokavec pri Zgornjem Cnurku. Na binkoštni ponedeljek dne 1. junija, popoldne ob treh, bo igra »Matjaev Matija« v treh dejanjih.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Kdor hoče videti, kaj napravi ljubezen dveh sester, naj pride na binkošti, dne 31. maja, k Sv. Lenartu. Igralci tukajšnjega prosvetnega društva Ljudska knjižnica bodo igrali tridejanko »Prisegame«.

»Lump, ali misliš, da z ženskami lahko počneš, kar hočeš?«

Cigan je bil trd od samega začudenja. Pogledal je žensko, ki je bila za glavo večja od njega, potem se je zbral in jo umeril proti nji:

»Prekleta baba, posvetil ti bom!«

Kakor bi trenil, ga je Jerca prišla za roki, ga držala nekaj časa kakor v kleščah in ga tresla, potem pa ga je vrgla v travo, da je padel kakor poleno, in se zasmejala:

»Haha — takih kostrunov ko si ti naj mi pride deset, pa se jih Jerca ne ustraši. Že vse drugačni možakarji so jo pri meni skupili.«

Ko mačka se je cigan hitro pobral in je naglo jel za pasom in v hlačah nekaj iskati.

»Vraga,« je sopihal, »kje je nož?«

Ko je zletel v travo, mu je padel nož izza pasa. Potovka ga je s svojim bistrim očesom še pravi čas tagledala in se je brž sklonila:

»Tu je nož. Za spomin si ga bom obdržala na takega junaka, ti šalobarda zelena ti. Pridi mi še v pest, ti bom puščala kri, da je svoj živ dan ne polizeš več!«

Ciganu je bilo treba orjaško Jerco le pogledati pa se je prepiral, da ji s silo ni kos. Zato je začel vlepa:

»S teboj nimam kaj in tebi tudi ne bom nič storil.«

»Hahaha, kako si milosten!« se je smejala Jerca.

»Bodi vesel, da te ne klestim kakor kakega smrkovca! Kaj še čakaš in iščeš? Poberi se, drugače ti podkurim, da se boš komaj pobiral!«

»Po to kanaljo sem prišel, ki mi je ušla; drugega ničesar nočem.«

»Kanalja to dekle ni. In če Vanda noče s teboj, je nimaš pravice siliti.«

»Imam pravico. Moja je, njen oče sem.«

»Lažeš,« je zavpila ciganka; »Samo je bil moj oče in Kata moja mati. Oba sta umrla.«

»Vse, kar je bilo Samovo, sem jaz kupil.«

»A tako, dekleta kupujete in prodajate cigani! Čakaj, to bom naznanila!« je zagrozila Jerca.

»Prodati me hoče,« se je oglasilo dekle. »Kupca že ima.«

»Kdo to pravi?«

»Jaz vem. Tisoč dinarjev si hotel, oni pa ti je ponujal samo dve sto.«

»Kateri oni?«

»Starec z dolgo, sivo brado in s črno kapucno. Rekel ti je tudi, da se moraš hitro čez mejo zgubiti.«

Cigana so te besede silno razkačile. Prebledel je, ustnice so mu zatrepetale, iz prs mu je zadonel zamolkel, skoro živalski glas, divje je sopihnil in zarjul:

»Prekleta mrcina! Za grmom si vohala.«

»Še žival se oteplje in brani svojo prostost,« mu je zabrusila potovka pod nos.

cesar. V cesarjini kopalnici visi na steni kopalni plašč in več brisač. Zdi se, kakor da je lastnica pravkar ostavila prostor. Soba, v kateri je vodil neguš posvete, je vsa razdejana. Pleničci so mizo, ki je stala v sredi, prekucnili in razbili. Razbiti so tudi vsi težki stoli, ki so jim raztrgali sedeže iz pliša.

—
Italijani na delu za izkoriščanje Abesinije z domačimi denarnimi sredstvi.

Italij. časopisje objavlja načrte za izkoriščanje zasedene Abesinije z domačimi denarnimi sredstvi, ker trajajo sankcije že sedmi mesec. Če Italija ne bi dobila radi sankcij inozemskega posejila, bodo Italijani sami zbrali za prvo

St. Ilj pod Turjakom. Naši vrli fantje pripravljajo potom fantovskega odseka tukajšnjega Bralnega društva narodno igro »Miklova Zala« in se že sedaj ob času vprizoritve priporočajo za obilno udeležbo. Vsi Sentiljčani moramo biti veseli, da imamo tako vzorne fante, ki namesto po gostilnah požrtvovalno delajo na polju kršč. prosvete. — Dne 17. maja je imel pri nas pre-

davanje v šoli dr. Radšel o zatiranju jetike, te zahrbtnje morilke toliko mladih ljudi, ki bi lahko ljudem koristili, a morajo v prezgodnji grob. Ker se pri nas jetika ni tako razširjena, zato se odzovimo prošnji predavatelja in darujmo 1 Din za Protituberkulozno igro.

Smartno ob Paki. O Binkošti bomo priredili Slomškovo akademijo s pestrim sporedom.

losti se je od rajnega poslovil v kratkih in jednatih besedah tovarniški delavec Franc Frangeš iz Sesterž, a ob odprtem grobu pa v prisrčnem govoru domači g. župnik. Rajni naj počiva v miru! Udovi s hčerkami in sorodniki naše iskreno sožalje!

Medvece pri Majšperku. V petek dne 8. maja je ob 5. uri zjutraj umrla Katarina Unuk, posestnica v Medvecih. Rajna je bolehalo precej časa in bila celo zimo priklenjena na bolniško postelj. Bila je prava krščanska mati in vzgojila vse svoje otroke v pravem krščanskem duhu. Šla je za svojim možem, kateri je umrl pred letom dni. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. maja. Tako smo imeli kar dva pogreba isti dan. Zapušča odrasli dve hčeri in enega sina. Draga sosedica, počivaj v miru! Hčerama in sorodnikom naše sožalje!

Vojnik pri Celju. V šmarjeti je umrl v starosti 82 let Simon Crepinšek. Rajni je bil vzgleden mož, dejanski kristjan in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pokoj njegovi duši, preostalom naše sožalje!

Braslovče. Zapustil nas je Vaši Franc, po dom. Rakov ata, ugleden posestnik iz Topovelj. Rajni je bil dober krščanski oče osim otrokom in zelo blag mož ženi, ki mu je umrla pred enim letom. Ena hči se je posvetila redovnem življenju. V njegovo hišo so prihajali samo katoliški časopisi, med njimi seveda tudi »Slovenski gospodar«. Bil je vnet pristaš bivše SLS. Svoje dni je bil v odboru Bralnega društva in v občinskem odboru; veliko zaslug ima za orlovaško šolo, saj je bil prvi predsednik šolskega odbora, katero dolžnost je vršil dolga leta. Več let je bil predsednik šolskega odbora v Braslovčah. Dočakal je lepo starost 81 let. Bog mu bo di dober plačnik! Preostalom pa naše iskreno sožalje!

Sv. Martin na Pohorju. Na tukajšnji farni cerkvi je bila temeljita poprava in obnovitev strelovida, pozlačenje križa in jabolke na stolpu, istočasno se je popravila tudi streha, žlebi odvod, kakor vsa kleparska dela. Stolp izgleda sedaj kakor iz skatijice vzet. Hvala g. župniku, cerkvenemu ključarju Vrečko Juriju in cerkovniku Jožefu Lempi, ki je pobiral po fari denar. Delo je izvršila znana tvrdka Anton Romih, kleparstvo

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton na Pohorju. V zadnjem času smo imeli dva pogreba. Žagarju Florijanu Razborknik je umrl dveletni sinček Mihec. Pri Sv. Antonu št. 33 pa je zatisnila po dolgem bolehanju svoje oči k večnemu počitku Marija Mrak, roj. Meršnik, prevziteljica. Naj v miru počivata!

St. Ilj v Slov. goricah. V Selnici ob Muri je umrl prejšnji četrtek Mirko Horvat, občinski odbornik občine St. Ilj in posestnik ter usnjari po poklicu. Horvat je bil zelo agilen pristaš bivše SLS in zelo živahno je tudi sodeloval pri organizaciji JRZ. Pri zadnjih občinskih volitvah v St. Ilju je agitiral za zmago naše stranke, kakor malo drugi. V spodnji Selnici je pridobil vse volilce za našo listo. Horvat je bil po rodu iz Medžimurja, torej je po rojstvu Hrvat, ali vendar se je štel med Slovence, češ, vsi Slovenci, ki bivajo na Hrvaškem, držijo s Hrvati, tako moramo tudi Hrvati, ki smo naseljeni v Sloveniji, držati s Slovenci in z našim voditeljem g. dr. Korošcem. Horvat je bil tudi zvest katoličan in je verno izvrševal svoje verske dolžnosti. Pokopali smo dobrega našega moža v soboto. Celi občinski odbor se je udeležil pogreba in še mnogo drugega občinstva. Svetila mu večna luč!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Tukaj smo pokopali v starosti 74 let umrlega čevljarja Jožefa Pečko iz Gočove. Rajni je bil naročnik »Slovenskega gospodarja« in zapušča žalujočega sina in hčerko. Svetila mu večna luč!

Medvece-Majšperk. Dne 7. maja so stavili delavci žične železnice in železniške proge Medvece pod vodstvom g. Vagnerja nosilnik št. 22 v goz-

du med Medvecami in Pesjem. Okoli pol 3. ure popoldan so nesli delavci prečnik pod nosilnik, da bi ga z vrmi potegnili na določeno mesto. Prav v trenutku, ko so delavci prinesli pod nosilnik nov prečnik, se je stari valed težke nosilne žice strl in je padla polovica prečnika tovarniškemu delavcu in tesarju Stefanu Božičko na desno plat glave, da se je nezavesten zgrudil na tla. Ponesrečenca so zanesli k posestniku Matevžu Dvoršaku ter so se trudili, da ga spravijo k zavesti, a ves trud je bil zaman. G. Vagner je takoj stekel k 10 minut oddaljenemu telefonu ter sporočil o nesreči v tovarno Majšperk-Hamre, katera je takoj poslala svoj avto, kateri je ponesrečenca prepeljal v ptujsko bolnico. Kljub zdravniški obrbi je ostal ponesrečen v nezvesti do 8. maja ter ob 5. uri zjutraj za poškodbami umrl v starosti 25 let. Tovarna je dala pokojnika na željo njegove užaloščene žene prepeljati na njegov dom, kjer so ga položili na mrtvaški oder. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. t. m. dopoldan na farno pokopališče v Majšperku. Pred hišo za-

Sv. Anton na Pohorju. Že od davnih časov se vrši v naši romarski cerkvi na binkoštni ponedeljek velik romarski shod, drugi največji v cerkvenem letu. Na binkoštni ponedeljek bo dvojno sv. opravilo: ob 6. uri in slovesno ob desetih.

silo 100 milijonov lir. S to vsoto se bodo lotili Abesinije iz katere bodo iztisnili, kar se bo dalo koj na prvi pogled. Veliko število inženjerjev, zdravnikov, kmetov in delavcev se je že prijavilo za izselitev v vzhodno Afriko, kjer bodo pričeli takoj z deli za temeljito izkoriščanje abesinskih naravnih bogastev.

Italijani uvajajo upravo v zasedeno ozemlje.

Italijani bodo Abesinijo razdelili v tri velike pokrajine v katerih bodo vladali guvernerji. Sedeži gubernij bodo v Hararju, Gondarju in nekem večjem mestu v zapadni Abesiniji. Velike ceste nameravajo zgraditi iz Addis Abebe preko Desija in Makale do Masau, ki je deloma že

»Laže. Vse je narobe čula.«
»Ti se lažeš, da ti kar iz ust smrdi.«
»Nazaj mora k družini. Tam bodo možje razsodili, če se ji je res krivica zgodila.«

»Tako noro se pišče ni, da ti bo lisici v brlog lezlo pravico iskat. Ne, midve pojdeva v mesto na sodnijo; tam bova vse povedali.«

»Vanda!« je zagrmel ciganski poglavar. »Ti veš, da morajo vsi naši moški in ženske baša poslušati. Kaj tiste čaka, ki tega ne storijo, to veš tudi.«

Ciganica se je zopet krčevito oklenila Jerce in jo rotila:

»Ljuba žena, ne daj me, ne daj me! Tvoja hočem biti. Kakor pes ti bom verna.«

»Vanda,« je zarohnel cigan, »še zadnjič te vprašam, ali hočeš z menoj? Da ali ne?«

»Ne, ne, ne!«

Tedaj je cigan pobesnel. Zasukal se je okoli sebe, iskal kaj po travi ter pobral kamen. Toda v tem se je Jerca rešila dekleta, naglo je segla v koš in privlekla iz njega velik revolver. Namerila je na cigana in se mu približala:

»Ali boš izpustil kamen, razbojnik? Pri tej priči! Sicer te ustrelim kakor mače.«

Ko cigan ni koj ubogal, mu je ustrelila nad glavo v zrak: pof! Dedec se je zvrnil po tleh in je obležal in se ni ganil. Potovka se je hudo prestrašila, stopila k njemu in dejala:

»Za božjo voljo, saj te vendar nisem zadela! Ni mogoče!«

Tedaj je cigan planil pokonci, skočil k dekletu in jo s tako silo udaril s pestjo po glavi, da je zahrpljala in se zgrudila. Hudobnež pa se je spustil po bregu, zakrohotal se je in izginil v gozdu. Za trenutek je bila Jerca trda, potem pa je sprožila tri strele za beguncem, ne da bi merila na njega. Revolver je vrgla v koš in počenila zraven dekleta, ki je težko soplo in bilo po obrazu vse s krvjo oblitlo. Dvignila ji je glavo in jo poklicala po imenu. Ciganica pa ni dala glasu od sebe, le zdaj in zdaj je rahlo zajejala. Medtem so se sem od Ravnjakove meje prikazali ljudje, ki jih je privabilo streljanje. Jerca jim je pomahala in jih jela klicati, naj hitro pridejo. Nista še minuli dve minuti in Ravnjakova hlapca Lipe in Florijan sta pritekla, za njima še dekla Kristina, slabotna ženkica v tridesetih letih. Ko jo ta zagledala ciganico na tleh, je zavpila:

»Ježeš Marija, kaj je to? Kdo je žensko ustrelil?«

»Dekle je, dekle,« je dejala Jerca, »nihče je ni ustrelil, ampak pobil jo je neki surovina.«

Na kratko je povedala, kaj in kako se je zgodilo. Kristino je tako presunilo, da so se ji solze pocedile; k ciganiči je počenila in ji z ruto jela brisati kri z obraza.

»Saj ni mrzla in kri ji le iz nosa teče,« je v joku menila. »Menda vendar ne bo umrla, kaj, Jerca?«